

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2019. május 7. *

„Előzetes döntéshozatal – 98/5/EK irányelv – Az ügyvédi hivatás gyakorlásának megkezdése – Az ügyvédi szakmai képesítést a fogadó tagállamtól eltérő tagállamban megszerző szerzetes – A 3. cikk (2) bekezdése – A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál történő bejegyzés feltétele – A saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál való bejegyzést bizonyító igazolás – A bejegyzés megtagadása – Szakmai és etikai szabályok – A szerzetesi minőség összeegyeztethetlensége az ügyvédi hivatás gyakorlásával”

A C-431/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Symvoulio tis Epikrateias (államtanács, Görögország) a Bírósághoz 2017. július 17-én érkezett, 2017. június 29-i határozatával terjesztett elő a

Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil

és

a **Dikigorikos Syllogos Athinon**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, T. von Danwitz, C. Toader, F. Biltgen, K. Jürimäe és C. Lycourgos tanácselnökök, J. Malenovský, E. Levits, L. Bay Larsen (előadó), M. Safjan, C. Vajda és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. szeptember 18-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil képviseletében A. Charokopou dikigoros,
- a Dikigorikos Syllogos Athinon képviseletében D. Vervesos és P. Nikolopoulos dikigoroik,
- a görög kormány képviseletében M. Tassopoulou, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: görög.

- a holland kormány képviselőjében K. Bulterman és L. Noort, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében H. Tserepa-Lacombe és H. Støvlbæk, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. december 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az ügyvédi hivatásnak a képesítés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 77., 36. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 83. o.) 3. cikke (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Monachos Eirinaios, kata kosmon Antonios Giakoumakis tou Emmanouil (Eirinaios szerzetes, született: Antonios Giakoumakis, Emmanouil fia, a továbbiakban: Eirinaios szerzetes) és a Dikigorikos Syllogos Athinon (athéni ügyvédi kamara, Görögország, a továbbiakban: DSA) között abban a tárgyban folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy ez a hatóság elutasította Eirinaios szerzetes kérelmét, hogy az athéni ügyvédi kamara különleges névjegyzékébe a saját tagállama szakmai címével ügyvédként bejegyezzék.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 98/5 irányelv (2), (6) és (8) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(2) mivel [...] [a legalább három éven át tartó szakmai oktatás és képzés befejezése után adományozott felsőoktatási oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 19., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.)] célja az ügyvédek fogadó tagállamban történő szakmai beilleszkedésének biztosítása, és az irányelv nem kívánja módosítani sem az adott tagállamban érvényes szakmai szabályokat, sem az ott honos ügyvédek nem kívánja kivonni ezen szabályok hatálya alól;

[...]

- (6) mivel a közösségi szintű szabályozás azért is indokolt, mert eddig csupán néhány tagállam engedélyezte, hogy területén más tagállamból érkezett ügyvédek a saját országuk szakmai címét viselve a szolgáltatásnyújtáson kívül más ügyvédi tevékenységet folytassanak; mivel azonban azokban a tagállamokban, ahol ez a lehetőség fennáll, a részletes gyakorlati szabályok, például a tevékenységi kör vagy a hatóságoknál történő bejegyeztetés tekintetében jelentősen különböznek; mivel a körülmények különbözősége egyenlőtlenségeket és a tagállamok ügyvédei közötti verseny torzítását, illetve a mozgás szabadságának akadályozását eredményezi; mivel csak egy, a szolgáltatásnyújtástól eltérő szakmai tevékenység folytatását szabályzó irányelv képes ezeket a saját országuk szakmai címét használva tevékenykedő ügyvédek sújtó nehézségeket elhárítani [helyesen: mivel csak egy, a szolgáltatásnyújtástól eltérő szakmai tevékenységnek a saját országuk szakmai címét használva tevékenykedő ügyvédek általi gyakorlását szabályzó irányelv képes ezeket a nehézségeket elhárítani] és ez nyújt lehetőséget arra, hogy azonos lehetőségeket biztosítson az ügyvédeknek és a jogi szolgáltatások igénybevevőinek valamennyi tagállamban;

[...]

(8) mivel ez az irányelv a hatálya alá tartozó ügyvédektől megkívánja, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál bejegyeztessék magukat, hogy a hatóság meggyőződhesen arról, hogy az ügyvéd az adott tagállamban hatályos szakmai szabályoknak megfelel; [...]"

4 Ezen irányelv 1. cikkének (1) és (2) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az irányelv célja az ügyvédi hivatás folyamatos gyakorlásának lehetővé tétele önálló ügyvédként vagy alkalmazotti minőségben, az ügyvédi minősítés megszerzése országától eltérő másik tagállamban.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

b) »saját tagállam« az a tagállam, amelyben az ügyvéd megszerezte az a) pontban felsorolt szakmai címek egyikének használatára való jogosultságot azt megelőzően, hogy egy másik tagállamban ügyvédi gyakorlatot kezd [helyesen: egy másik tagállamban megkezd az ügyvédi hivatás gyakorlását];

c) »fogadó tagállam« az a tagállam, amelyben egy ügyvéd az irányelvnek megfelelően ügyvédi gyakorlatot folytat [helyesen: megfelelően gyakorolja az ügyvédi hivatást];

d) a »saját országbeli szakmai megnevezés« az abban a tagállamban használatos szakmai címet jelenti, amelyben az ügyvéd megszerezte a megnevezés használatára való jogosultságot azt megelőzően, hogy a fogadó tagállamban ügyvédi gyakorlatot kezd [helyesen: tagállamban megkezd az ügyvédi hivatás gyakorlását];

[...]"

5 Az említett irányelv 2. cikkének első bekezdése értelmében:

„Bármely ügyvéd jogosult állandó jelleggel bármely más tagállamban a saját tagállamában megszerzett szakmai címmel az 5. cikkben meghatározott tevékenységek folytatására.”

6 Ugyanezen irányelvnek a „Bejegyzés a hatáskörrel rendelkező hatóságnál” című 3. cikke az (1) és a (2) bekezdésében a következőket írja elő:

„(1) Annak az ügyvédnek, aki másik tagállamban kíván működni, mint ahol ügyvédi képesítését megszerezte, az adott ország hatáskörrel rendelkező hatóságánál be kell jegyeztetnie magát.

(2) A fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának be kell jegyeznie az ügyvédet, ha az ügyvéd bemutatja a saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságánál történt bejegyzését bizonyító igazolást. [...]"

7 A 98/5 irányelvnek „Az ügyvédi működés szabályai” című 6. cikke az (1) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A saját tagállamában érvényes ügyvédi működési szabályoktól függetlenül a saját országának szakmai címe használatával működő ügyvédre minden olyan tevékenység esetében, amelyet a fogadó tagállam területén végez, ugyanazok a működési szabályok érvényesek, mint a fogadó tagállam szakmai címével működő ügyvédekre.”

A görög jog

8 A Görög Köztársaság a 98/5 irányelvet a 2000. május 23-i Proedriko Diatagma 152/2000, Diefkolynsi tis monimis askisis tou dikigorikou epangelmatos stin Ellada apo dikigorous pou apektisan ton epangelmatiko tous titlo se allo kratos-melos tis EE-vel (az ügyvédi hivatás Görögországban való folyamatos gyakorlásának elősegítése azon ügyvédek számára, akik szakmai címüket az Európai Unió valamely másik tagállamában szerezték című 152/2000. sz. elnöki rendelet, FEK A' 130) ültette át a belső jogába.

9 Ezen elnöki rendelet 5. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A hivatás Görögországban történő gyakorlásához az ügyvédnek be kell jegyeztetnie magát azon körzeti ügyvédi kamara névjegyzékébe, amelynek területén tevékenységét folytatni kívánja, valamint ebben a körzetben kell irodát fenntartania.

(2) A szóban forgó bejegyzésről az említett ügyvédi kamara tanácsa határoz azt követően, hogy a kérelmező bemutatta a következő okiratokat:

[...]

c) bejegyzési igazolás a származási állam hatáskörrel rendelkező hatóságától, amely a szakmai címet megadta, vagy a származási állam hatáskörrel rendelkező más hatóságától. [...]

10 A Kodikas dikigoron (ügyvédi törvénykönyv; 4194/2013. sz. törvény, FEK A' 208) „Az ügyvédi hivatás betöltésének feltételei – kizáró tényezők” című 6. cikke a (6) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az ügyvéd [...] nem lehet [...] szerzetes.”

11 Az ügyvédi törvénykönyv 7. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjából kitűnik, hogy a jogszabály erejénél fogva elveszti ügyvédi jogállását, és törölni kell annak az ügyvédi kamarának a nyilvántartásából, amelynek tagja, azt a személyt, aki pap, szerzetes, vagy azt, aki foglalkoztatási viszonyt létesít, vagy akit valamely magánjogi vagy közjogi jogi személynél munkaszerződés vagy köztisztviselői jogviszony keretében alkalmaznak.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

12 Eirinaios szerzetes, az alapeljárás felperese a Karditsában (Görögország) található Petra kolostorban szerzetes.

13 A 2015. június 12-i kérelmében Eirinaios szerzetes kérte, hogy a DSA más tagállamban – azaz Cipruson – szakmai címet szerzett ügyvédként jegyezzék be őt az athéni (Görögország) ügyvédi kamara különleges névjegyzékébe.

14 2015. június 18-án a DSA – az ügyvédi hivatás gyakorlása és a szerzetesi minőség közötti összeegyeztethetlenségre vonatkozó nemzeti rendelkezések alapján – elutasította ezt a kérelmet, mivel álláspontja szerint ezek a rendelkezések azokra az ügyvédekre is vonatkoznak, akik a saját tagállamuk szakmai címét használva kívánnak ügyvédként működni Görögországban.

15 2015. szeptember 29-én Eirinaios szerzetes ezt a határozatot a Symvoulio tis Epikrateias (államtanács, Görögország) előtt megtámadta.

- 16 A keresete alátámasztására többek között azt állítja, hogy a nemzeti jogszabály összeegyeztethetetlen a 98/5 irányelv rendelkezéseivel, mivel ez a jogszabály az ezen irányelvben nem szabályozott feltételt ír elő. Márpedig az említett irányelv a szakmai képezésüket valamely más tagállamban megszerző ügyvédek esetében a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál történő bejegyzés feltételeire vonatkozó szabályok tekintetében teljes körű harmonizációt valósít meg.
- 17 A DSA lényegében azt állítja, hogy azt a nemzeti jogszabályt, amely szerint szerzetesek nem lehetnek ügyvédek, a fogadó tagállamban az ügyvédi hivatás gyakorlására vonatkozó szabályok és alapelvek indokolják.
- 18 Ez a hatóság ebben a tekintetben úgy véli, hogy a szerzetesi minőség e személy számára nem teszi lehetővé, hogy e szabályokkal és elvekkel összhangban olyan garanciákat nyújtson, mint például a függetlenség az egyházi hatóságoktól, amelyekhez tartozik, az ügyvédi hivatás gyakorlása melletti teljes elköteleződés lehetősége, a konfliktusos helyzetekben történő ügyintézés képessége, az érintett helyi bíróság illetékességi területén való tényleges letelepedés, és az ingyenes szolgáltatásnyújtásra vonatkozó tilalom tiszteletben tartása.
- 19 A Symvoulio tis Epikrateiasban (államtanács) kérdés merül fel a 98/5 irányelv 3. cikkének értelmezésével kapcsolatban. A fogadó tagállam ügyvédeire vonatkozó nemzeti szakmai és etikai szabályok által támasztott követelményekre tekintettel – amelyek szerzetes számára nem teszik lehetővé az ügyvédi hivatás gyakorlását – a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy e tagállam hatáskörrel rendelkező nemzeti hatósága köteles-e egy szerzetest ennek ellenére is bejegyezni annak érdekében, hogy az az ügyvédi hivatást a saját tagállamában megszerzett szakmai címmel gyakorolhassa.
- 20 Az említett bíróság szerint ez a kérdés különösen amiatt merül fel, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának – azon nemzeti rendelkezés alapján, amely megállapítja, hogy a szerzetesi minőség nem teszi lehetővé az ügyvédi hivatás görögországi gyakorlásához előírt követelményeknek való megfelelést – automatikusan meg kell állapítania, hogy az érintett személy megsérti az említett szakmai és etikai szabályokat.
- 21 E körülmények között a Symvoulio tis Epikrateias (államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [98/5] irányelv 3. cikkét, hogy a nemzeti jogalkotó megtilthatja, hogy a görög ortodox egyház szerzetesét ügyvédként bejegyezzék a szakmai címe megszerzésének helyétől eltérő másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának névjegyzékébe abból a célból, hogy ott a hivatását saját országa szakmai címével gyakorolja, amennyiben a tilalom indoka az, hogy a görög ortodox egyház szerzetesei a nemzeti jog alapján nem jegyezhetőek be az ügyvédi kamarai névjegyzékbe, mivel helyzetükből adódóan esetükben nem állnak fenn az ügyvédi tevékenység gyakorlásához elengedhetetlennek tekintett garanciák?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 22 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 98/5 irányelv 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti jogszabály, amely abból az okból, hogy a szerzetesi minőség és az ügyvédi hivatás gyakorlása e jogszabály szerint összeegyeztethetetlen, a saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságánál ügyvédként bejegyzett szerzetesnek megtiltja, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál – az ügyvédi hivatásának a fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címével történő gyakorlása céljából – bejegyeztesse magát.

- 23 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 98/5 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelv célja az ügyvédi hivatás folyamatos gyakorlásának megkönnyítése az ügyvédi szakmai képzés megszerzése országától eltérő tagállamban.
- 24 E tekintetben a Bíróságnak már volt alkalma annak megállapítására, hogy az említett irányelv a származási tagállamban szerzett címmel szakmai tevékenységet folytatni kívánó migráns ügyvédek szakmai címeinek kölcsönös elismerésére vonatkozó mechanizmust hoz létre (2014. július 17-i Torresi ítélet C-58/13 és C-59/13, EU:C:2014:2088, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 Ezenfelül – amint az a 98/5 irányelv (6) preambulumbekzdéséből következik – az irányelv révén az uniós jogalkotó különösen a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál történő bejegyzés nemzeti szabályainak azon eltéréseit óhajtotta megszüntetni, amelyek az egyenlőtlenségeknek és a szabad mozgás akadályainak forrását képezték (2014. július 17-i Torresi ítélet, C-58/13 és C-59/13, EU:C:2014:2088, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Ebben az összefüggésben a 98/5 irányelv 3. cikke az ezen irányelv által biztosított letelepedési jog igénybevétele előzetes feltételeinek teljes harmonizációját hajtja végre annak előírásával, hogy a tevékenységét a szakmai képzésének megszerzése szerinti tagállamtól eltérő tagállamban gyakorolni kívánó ügyvédnek e tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál be kell jegyeztetnie magát, és e hatóságnak be kell jegyeznie az ügyvédet, „ha az ügyvéd bemutatja a saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságánál történő bejegyzését bizonyító igazolást” (2014. július 17-i Torresi ítélet, C-58/13 és C-59/13, EU:C:2014:2088, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy a saját tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál történt bejegyzést bizonyító igazolás a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál történő bemutatása az egyetlen olyan feltétel, amelyhez a fogadó tagállam az érdekelt bejegyzését kötheti, és amely szerint ő ez utóbbi tagállamban saját tagállamának szakmai címét viselve gyakorolhatja tevékenységét (2014. július 17-i Torresi ítélet, C-58/13 és C-59/13, EU:C:2014:2088, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál a saját tagállamuk szakmai címével való bejegyzéshez szükséges valamennyi feltételt teljesítik azok az ügyvédek, akik az alapeljárás felpereséhez hasonlóan e szakmai cím használatára az egyik tagállamban jogot szereztek, és akik a saját tagállamuk hatáskörrel rendelkező hatóságánál történt bejegyzés igazolását a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál bemutatják.
- 29 Ezt a megállapítást nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a 98/5 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerint a saját tagállamában érvényes ügyvédi szakmai és etikai szabályoktól függetlenül a saját tagállamának szakmai címe használatával a fogadó tagállamban működő ügyvédre minden olyan tevékenység esetében, amelyet a fogadó tagállam területén végez, ugyanazok a szakmai és etikai szabályok érvényesek, mint a fogadó tagállam szakmai címével működő ügyvédekre.
- 30 Meg kell ugyanis különböztetni egyrészt a fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címével működni kívánó ügyvédnek a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál történő bejegyzését – amelyre ezen irányelv 3. cikke (2) bekezdésének megfelelően kizárólag a jelen ítélet 26–28. pontjában foglalt egyetlen feltétel vonatkozik –, másrészt magának az ügyvédi hivatásnak az említett tagállamban történő gyakorlását, amelynek során ez az ügyvéd az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében az ugyanezen tagállamban alkalmazandó szakmai és etikai szabályoknak van alávetve.
- 31 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ellentétben a bejegyzéshez megkövetelt előzetes feltételekre vonatkozó szabályokkal, ez idáig nem képezték harmonizáció tárgyát, és így jelentős mértékben eltérhetnek a származási tagállamban érvényes szabályoktól. Végeredményben, amint azt ezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdése is megerősíti, az említett szabályok megsértése a fogadó

tagállam jogában előírt szankciók alkalmazásához vezethet. Ezek a szankciók adott esetben e tagállam érintett ügyvédi kamarájának névjegyzékéből való törlést is eredményezhetik (lásd ebben az értelemben: 2010. december 2-i Jakubowska ítélet, C-225/09, EU:C:2010:729, 57. pont).

- 32 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság által közölt információkból kitűnik, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága szerint az ügyvédi hivatás szerzetes általi gyakorlása nem felel meg az e tagállam joga értelmében e szakma a gyakorlásához megkövetelt, a jelen ítélet 18. pontjában meghatározottakhoz hasonló garanciáknak.
- 33 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti jogalkotó előírhat ilyen garanciákat, amennyiben az ennek érdekében rögzített szabályok nem haladják meg a megvalósítani kívánt célok eléréséhez szükséges mértéket. Így különösen, az összeférhetetlenség hiánya nélkülözhetetlen az ügyvédi hivatás gyakorlásához, és az többek között azt jelenti, hogy az ügyvédnek a hatóságoktól független helyzetben kell lennie, és azok őt egyáltalán nem befolyásolhatják.
- 34 Ez a nemzeti jogalkotónak biztosított lehetőség azonban nem teheti lehetővé számára, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál történő bejegyzéshez megkövetelt előzetes feltételeket, amelyeket teljes körűen harmonizáltak – amint arra a jelen ítélet 26. pontja emlékeztetett – a szakmai és etikai követelmények tiszteletben tartására vonatkozó további feltételekkel egészítse ki. Márpedig a fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címével működni kívánó ügyvéd esetében a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainál történő bejegyzés megtagadása kizárólag abból az okból, hogy az ügyvéd szerzetes, a 98/5 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében szereplő bejegyzési feltételek kiegészítésének minősül, jöllehet ez a rendelkezés ilyen kiegészítést nem tesz lehetővé.
- 35 Továbbá, amint arra a jelen ítélet 33. pontja is emlékeztetett, a fogadó tagállamban alkalmazandó szakmai és etikai szabályoknak – az uniós jognak való megfelelés érdekében – különösen az arányosság elvét kell tiszteletben tartaniuk, ami azt jelenti, hogy azok nem léphetik túl a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéket. A nemzeti bíróság feladata, hogy az alapügyben szóban forgó összeegyeztethetlenségi szabály tekintetében a szükséges vizsgálatokat elvégezze.
- 36 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 98/5 irányelv 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti jogszabály, amely abból az okból, hogy a szerzetesi minőség és az ügyvédi hivatás gyakorlása e jogszabály szerint összeegyeztethetetlen, a saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságánál ügyvédként bejegyzett szerzetesnek megtiltja, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál – az ügyvédi hivatásának a fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címével történő gyakorlása céljából – bejegyeztesse magát.

A költségekről

- 37 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

Az ügyvédi hivatásnak a képezés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a nemzeti jogszabály, amely abból az okból, hogy a szerzetesi minőség és az ügyvédi hivatás gyakorlása e jogszabály szerint összeegyeztethetetlen, a saját tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságánál ügyvédként bejegyzett szerzetesnek megtiltja, hogy a fogadó tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságánál – az ügyvédi hivatásának a fogadó tagállamban a saját tagállama szakmai címével történő gyakorlása céljából – bejegyeztesse magát.

Aláírások